

Carolina Simó Pérez
3º ESO
Col.legi La Purísima (Torrent)
València

La goteta d'aigua

Diuen que cada persona deixa la seua petjada en la Terra, el seu nom en la història. Pot ser et recorden com un fàstic de persona, o, a la millor, has fet un bon gest que es queda en el cor de la gent. En aquest cas el gest naix a València i s'anomena Santiago Grisolia .

Però no és només una acció, aquest científic excepcional viatjà per tot el món com una goteta d'aigua que cada vegada que aterra porta un missatge diferent que passa per tots els oceans sense importar on haja començat, pot sonar un poc estrany, però també ocorren fenòmens insòlits al nostre voltant i no dubtem de la seua raó d'existència. Açò ho sabem gràcies a la ciència i als que la investiguen, encara que pot ser cansat, però quan un treball està carregat de passió tot és possible. Aquesta passió necessita ajuda, com quan un peixet no sap tornar a sa casa i necessita l'ajuda d'un altre peixet. En aquest cas Santiago volia salvar vides, però pots salvar vides de moltes maneres com anar a la guerra i protegir a la paàtria en un arma o en un hospital curant persones amb un bisturí, amb l'ajuda d'un peixet que era la seua mare va elegir el afluent de la medicina, interessant-te pel cos humà i desviat-te per culpa d'un altre peixet va seguir en la ciència però no en la humana, en la bioquímica.

Quan creia que havia arribat al mar comença el millor, tenia tot un espai per investigar, ja no havia d'elegir afluents del riu, ja podia anar i tornar en les ones, viatjar a altres platges.

Acabava en el mar Mediterrani però eixe peixet que li portà per altre afluent el porta a la platja de Malibú. En aquesta platja hi ha peixos molt diferents que l'ajuden a fer ones molt altes, tan altes que eren reconegudes amb premis.

Però al mar no tot són ones, l'aigua també pot estar en calma i poquet a poquet arriba a altres mars, passant diferents oceans i es troba en un aigua tranquil·la, brillant, i decideix juntar-se en ella per viatjar junts a totes les costes.

Quan creia que era hora de tornar a casa veu platges plenes, no hi havia un bon lloc per ell i com casa no és llar tornà als oceans que coneixia per sempre, pensant que serà tot millor però les aigües estaven negres, hi havia tormentes, no obstant això, on hi ha tempesta hi haurà Sol, el qual il·lumina i ajuda a veure el final del malson.

Després d'un temps trobà en falta una altra vegada la seua casa, amb molts intents de tornar al Mediterrani, passant corrents arriba.

Arriba i l'únic que volia fer era contar tots el peixos que has vist, les ones que has aconseguit fer, i decideix que has de fer alguna cosa més, ficar en marxa lo après en el teu viatge.

Ací acaba la història d'una goteta d'aigua anomenada Santiago Grisolia, acabant en la platja del Mediterrani a cor què vols i en aquest cas deixant un gest al nostre cor i a la nostra ciència.

